Schrale grond

Schrale grond

Van de schrale grond geboren,
uit het bijna nimmer niets.
Sterk ondervoed, ontworteld,
toch immer door gegroeid.

Deze grond roept: ontgroei!
Daar naar dat licht fototroop,
te bewegen spurt voor spurt.
Zonder water, in deze woestijn,
sterkste levenskracht te roepen,
gevonden te worden juist hier.

Het is een ongewoon wonder,
Terug kijkend naar mijn doornen.
Het is een wonder zoveel krijg,
Van schraal en loomzaam leeg,
volgzaam vol en veel te worden.